

Autumn In My Heart

Fariborz Lachini – Autumn In My Heart eşliğinde yazılmıştır.

Derece : NC-18. (18 yaşın altındakiler için uygun değildir.)

Çift: Harry/Draco

Konu: Savaş bittikten 7 yıl sonra, Harry Draco'yu ziyaret eder.

7 yıl.

Sonbaharın sonu temsil ettiği günlerin birinde, sonun temsil olduğu, perdenin son kez çekildiği tek yerde, geniş ve binlerce tekil sonu barındıran bir mezarlığın başında, başka bir son, başka bir hayat, başka bir piyes ayakta duruyorken bunu düşünüyordu.

7 yıl.

Hayat güzeldi aslında, ilk başta.

Her duygu dorukta, her heyecan tadındayken girmişlerdi birbirlerinin hayatlarına. İkisi için de çok önemli bir gündü o gün, biri için yeni bir hayat, diğeri için yeni bir fırsat.

Fırsat hayat olamadı ilk başta. Eller havada kalmıştı, karşılığını almadan. Kızgın suratı bir çocuğun istediği şekeri alamadığındaki hırçınlığını gösteriyordu.

Çoğu zaman hırçındı oysa, ölürlen bile.

Uysallığı nadirdi, lükstü sevdiklerine, sadece onların görebildiği. Sarı saçlarının yumuşaklığını sadece onlar bilirdi. Mavi-gri gözlerindeki derinliği sadece onlar görebilir, onlardan düşen yaşların tuzunu sadece onlar tadabilirdi.

Onların sırayla yok olması ise sırasıyla elinden alınan şekerlerdi.

Harry James Potter elleri ceplerinde, büyük mezarlığı yürüyorken her adımında onun yüzünden solan bir hayatı geçiyor, düşünmemeye çalışıyordu.

O burada olsa kızardı.

Hem de nasıl kızardı, “kafanda bir asa patlamasını sen mi istedin Potter? Hiç sanmıyorum!” istememişti gerçekten, ama devamı? “Zorundaydın gerizekalı, ya sen ölecektin ya da o, hata yapsaydın gidip ona katılırdım!”

Katılırdı da. Yaptı. Ne de olsa babasının oğluydu, onu kurtaracak her şeye vardı.

İstiyor muydu ama? İster *miydi* ya da?

Harry onun istemediğini biliyor, derin bir nefes alırken kendisinin neleri isteyip nasıl da hiçbirini alamadığını düşünüyor şekerleri sevmiyordur.

Her zaman bitmeden elinden almışlardır çünkü, o tadı bilip de sonra o rafa uzanamamak.

Sonbaharı hiç sevmezdi, saçlarını karıştırırdı rüzgarlar, öyle derdi. “Bir Malfoy her zaman mükemmel görünmeli, ölürlen bile.” Öyle de ölmüştü zaten, görenler inanmamış, uyuyor sanmışlardı.

Ama Harry inanmıştı. Önünde olmuştu her şey, belki de Draco'nun son inceliği bu ona, önünde ölmese inanmayacaktı çünkü, ama yapmıştı. Son bir bakış, ve sönen gözler.

Harry neden Voldemort'u öldürdüğünü biliyordu aslında, niye o gün olduğunu. Neden daha fazla beklemediğini, neden o gün delirdiğini. Kolaydı tahmin etmek, bir sürü sondan biriyle evlenmeyi isterken onun düşüşünü görmek.

Harry yolun sonundaki taşın giderken ne zaman buraya gelse hissettiği istediğini alamamışlık onu yakar, nefes almasını engeller.

Nasıl düşünebiliyordur hala? Nasıl yürüyordu ya da? Savaş bitince düzelmeyecek miydi her şey? Herkes mutlu olmayacak mıydı ya da?

“Yaşayacağımızı yaşadık aslında, savaş bittikten sonra bu kadar eğlenceli olmazsın inan, çekemem ben seni-“ dediğini duyar gibi oluyordur Harry her zaman, her üzüntüde, her kalp kırıklığında. “Git ve yeni bir fıstık bul, ya da bir fındık, her ne ise. Ben yokum artık, belki ünümü egale edebilirsin, aklını kullan Harry, hep Voldemort'u öldüren adam olarak mı anılmak istiyorsun?”

Ne olarak anılacağım kimin umrunda, onlarla dalga geçecek birisi olmadığında?

Draco MALFOY
İstedikini alarak gitti.

Öyle bir gitti ki, istediğinden geriye bir şey kalmadı aslında.

The End

Satır aralarında birçok şey barındırabilecek, her okuyucuya farklı manalar verecek bir one-shot olduğunu düşünüyorum, benim hoşuma gitti çok, teşekkür ediyorum.

29.08.08

Merhaba,

Okuduđunuz Őeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdflerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teşekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiđi alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.